

DE RAT
DOOR FRANS BASTIAANSE

I

„Dien nacht was ik uit mijn riool gekomen:
De volle maan scheen, stralend, op de gracht;
Het was een wondermilde zomernacht,
Zooéén als de vervulling onzer droomen:
Bleekveldjes van blank licht tusschen de boomen,
Daarachter, aan den waterkant, de pracht
Van oude huizen, licht van zilverstroomen....
En 'k heb er heel lang, eenzaam, nagedacht:
Wanneer wij werk'lijk Godes scheps'len waren,
Met toch óók kind'ren, toch ook vrouw en lust,
Waarom wij leven in leed en gevaren
Met zelden enkel oogenblik van rust
Dan maar alleen in duisternis verscholen
Van donk're holen en vuile riolen!”